

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság

a Független Rendőr Szakszervezet, ügyintéző dr. Oláh Tamás jogtanácsos (Budapest, 1388. Postafiók: 52.) által képviselt Sz Zs I. rendű felperesnek és a dr. által képviselt

Országos Rendőr-főkapitányság Nyugdíjmegállapító Osztály (1903. Budapest, Pf. 314.) alperes elleni szolgálati nyugdíj összegét módosító határozat felülvizsgálata iránti perében meghozta az alábbi:

í t é l e t e t

A bíróság az I. rendű felperes vonatkozásában az alperes I. fokú határozatát a II. fokúra is kiterjedően hatályon kívül helyezi és kötelezi a bíróság az alperest új eljárás lefolytatására és határozat meghozatalára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincsen.

I n d o k o l á s

A bíróság a peres felek előadása, és a csatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az I. rendű felperes szolgálati viszonya 2007. november 30-án rokkantsági nyugállományba helyezéssel szűnt meg, így 2007. december 01-jétől jogosult a rokkantsági nyugdíjra.

Az alperes 2008. január 21-én kelt határozata tartalmazta azt, hogy a felperes milyen összegű rokkantsági nyugdíjra jogosult, és ezen nyugdíj összeg kiszámításakor az alperes figyelembe vette a 2007-es évben kifizetett 25 éves jubileumi jutalom összegét is.

Az alperes észlelte, hogy nem jogszerűen járt el a nyugdíj összegének meghatározásánál, ezért módosító határozatot hozott 2008. február 14-én, amely a nyugdíj összegének meghatározásakor már nem vette figyelembe a 25 éves jubileumi jutalom összegét.

A felperes fellebbezése folytán eljáró igazságügyi és rendészeti miniszter a 2008. április 11-én meghozott határozatával a módosító határozatot helybenhagyta, és a felperesi fellebbezést elutasította.

A II. fokú határozat indokolása hivatkozott a Hszt. 183. §. (1) bekezdésében foglaltakra valamint arra, hogy a felperes jubileumi jutalma a 2006-os évben volt esedékes, annak kifizetésére valóban a 2007-es évben történt intézkedés, de nem a kifizetés tényét és dátumát hanem az esedékességet kellett figyelembe venni a felperes esetében.

Az I. rendű felperes keresetében kérte az alperes határozatainak felülvizsgálatát, álláspontja szerint az alperes akkor járt el jogszerűen amikor a 25 éves jubileumi jutalom összegét a nyugdíj összege kiszámításakor figyelembe vette, és ennek megfelelően a módosító határozat jogellenes illetve az ezzel kapcsolatban hozott II. fokú határozat is osztja az I. fokú határozat jogi sorsát. Kérte ezen határozatok hatályon kívül helyezését, költségigényt nem terjesztett elő.

Az alperes kérte a kereset elutasítását, álláspontja szerint nem valós az, hogy jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jog alapelvét sértette volna meg az egyoldalú módosító határozattal, a nyugdíj számítása során a jogszabályi követelményeknek megfelelően jártak el. A pervittel kapcsolatban költségigényt nem érvényesített.

Az I. rendű felperes keresete az alábbiak miatt megalapozott:

Az iratokból megállapítható, hogy a felperes 2007. november 30-án rokkantsági nyugállományba került, ezen ellátásra 2007. december 01-jétől vált jogosulttá. Az alperes I. fokon meghozott határozata a nyugdíj számításakor figyelembe vette a 2007-es évben kifizetett 25 éves jubileumi jutalom összegét, és ezen határozat került módosításra, amelyben már ezen összecszerűség figyelembe vétele nem történt meg. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi II. fokú szerv a módosító határozatot hatályában fenntartotta, és a felperesi fellebbezést elutasította.

A Hszt. 183. §. (1) bekezdése szerint a szolgálati nyugdíj összegét a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 nap alatt a szolgálati viszony keretében elért, a kifizetés időpontjában hatályos jogszabályok szerint nyugdíjjárulék alapjául szolgáló illetménynek és illetmény jellegű juttatásoknak az elért jövedelemből levont egészségbiztosítási járulék, nyugdíjjárulék, magán-nyugdíjpénztári tagdíj, valamint munkavállalói járulék összegével, továbbá a fennmaradó összegre képzett személyi jövedelem adó összegével csökkentett összege havi átlag alapján kell megállapítani. Ugyanezen szakasz (4) bekezdése szerint az (1) és (3) bekezdésben említett illetményen és illetményjellegű juttatáson az alapilletményt, az illetménykiegészítést, az illetménypótlékot, a külön juttatást és a jutalmat kell érteni.

Nem vitatottan a felperes 2006-os évben szerzett jogosultságot a 25 éves jubileumi jutalomra és az sem vitatott, hogy ennek kifizetésére a 2007-es évben került sor. Az alperesi szóbeli nyilatkozat tartalmazta azt, hogy a felperes esetében a nyugdíj megállapításakor döntöttek arról, hogy jogosult az 1,2-es szorzó alkalmazására, és ekkor vált egyértelművé az is, mind az alperes mind a felperes számára, hogy így szolgálati ideje meghosszabbodik, és ezzel jogosultságot szerez a jubileumi jutalomra is.

A bíróság e vonatkozásban a felperes jogi okfejtését és érvelését maradéktalanul elfogadta, megjegyzi a bíróság, hogy az alperes szóbeli nyilatkozata ezt érdemben nem tudta megcáfolni.

Nem vitatottan a Hszt. 183. §. (1) bekezdése egyértelműen tartalmazza azon jogalkotói szándékot, hogy a szolgálati viszony megszűnését közvetlenül megelőző 365 nap alatt a szolgálati viszony keretében elért illetménynek és illetményjellegű juttatásoknak az

összege az amit figyelembe kell venni a nyugdíj kiszámításakor. A (4) bekezdés pedig pontosan tartalmazza azt, hogy mit kell érteni illetményen illetve illetményjellegű juttatáson, vagyis csakis és kizárólag az ilyen jogcímű kifizetések azok amelyek figyelembe vehetőek.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes részére szabadságmegváltás jogcímén is kifizetés történt a jogviszony megszűntetéséhez kapcsolódóan, ez figyelembe lett véve a nyugdíj összegének megállapításánál, mivel a szabadságmegváltást távolléti díjjal kell elszámolni, ezért ezen összeg nem lett volna figyelembe vehető, ugyanakkor a jubileumi jutalom e vonatkozásban más megítélés alá esik.

A bíróság a fentiek szerint a felperesi keresetnek helyt adott, és az alperesi I. fokú határozatot a II. fokúra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az alperesnek az új eljárásban kell meghatároznia a felperes nyugdíja összegét, figyelembe véve a Hszt. 183. §.-ában foglaltakat, különösen a (4) bekezdés szerinti és ott feltüntetett jogcímű kifizetéseket.

A pernyertes felperesnek perköltségigénye nem volt, így arról a bíróságnak rendelkeznie sem kellett.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. §. (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2008. október 06.

dr. Matók Ágnes sk.
eljáró bíró

A kiadmány hitelül:

kiadó:

Az ítélet másba foglalva: 2008. október 06.

Az ítélet hangszalagról áttéve: 2008. október 08.

Kovácsné A. Csilla

